

lede nettoeksport til det frie marked i det foregående år.

Eksportlandenes forpligtelser i henhold til artikel 30 over for et importerende medlemsland kan efter beslutning af rådet ophæves i medfør af bestemmelserne i artikel 28, stk. 8, såfremt det pågældende importerende land i et umiddelbart foregående kvotaår ikke på tilfredsstillende måde har opfyldt sine importforpligtelser.

Særordninger.

I artiklerne 34, 35, 36, 37, 38 og 39 omtales de særordninger, der falder uden for aftalens regulerende bestemmelser. De pågældende særordninger er Commonwealth sukkeroverenskomsten af 1951, Cubas eksport til kommunistlande, eksporten i henhold til den afrikanske og malagassisk sukker-aftale samt eksporten til Amerikas forenede Stater. Hovedbestemmelserne vedrørende særordningerne går ud på, at de lande, der eksporterer i henhold til særordningerne, ikke skal have denne eksport afskrevet på deres kvoter.

Artikel 39 regulerer Sovjetunionens re-eksport af sukker til det frie marked.

Regulering af eksporten.

Artikel 40 angiver størrelsen af eksportlandenes basiseksportkvoter gældende for overenskomstens første tre år. Den samlede kvotamængde for eksporten er opgjort til ca. 8,6 millioner tons, heri indbefattet 1,1 million tons, der vedrører Sovjetunionens re-eksport af sukker. Den danske eksportkvote er 41.000 tons råsukker, hvilket svarer til ca. 37.000 tons hvidt sukker.

Spørgsmålet om behandlingen af leverancer af sukker ydet som gave behandles i artikel 43, hvorefter det bl. a. bestemmes, at et eksporterende medlems ydelser af sukker som gave som led i De forenede Nationers bistandsprogrammer ikke skal afskrives på et eksporterende medlems eksportkvota.

I henhold til artikel 44 skal rådet oprette en særlig krisefond på indtil 150.000 tons sukker, som skal anvendes til aflastning for udviklingslandes medlemmer til sukker disponibelt til eksport ud over deres i henhold til overenskomsten tilladte eksport. Der skal tages særlige hensyn til små udviklingslande, hvis eksportindtægter er stærkt afhængige af sukkereksport. Endvidere skal der tages særlige hensyn til medlemmer, hvis økonomi i stigende grad bliver afhængig af sukker, herunder medlemmer, som ikke tidligere har handlet på det frie marked.

I henhold til artiklerne 46 og 47 skal medlemmernes uudnyttede eksportkvoter omfordeles blandt de i aftalen deltagende eksportlande efter nærmere angivne regler.

Artikel 48 giver regler for rådets bemyndigelse til ændring af kvoterne. Kvoternes størrelse kan — afhængigt af noteringsprisen på det frie marked — ændres af rådet. Det bestemmes således, at basiseksportkvoterne skal reduceres med 10 pct., såfremt prisen på det frie marked befinder sig på 3,50 cents pr. pound eller derunder, og at rådet kan foretage en reduktion med yderligere 5 pct., såfremt prisen på verdensmarkedet udgør 3,25 cents pr. pound eller mindre. Såfremt prisen på det frie marked stiger til 5,25 cents pr. pound, skal alle kvotebegrænsninger ophæves.

Støtteforanstaltninger og adgang til markeder.

Bestemmelser om støtteforanstaltninger indeholdes i artikel 50. Det bestemmes, at medlemmerne skal underrette rådet om sådanne støtteforanstaltninger, herunder enhver form for indkomst- eller prisstøtte, som bevilges eller opretholdes, samt oplyse de omstændigheder, der gør støtte nødvendig.

Ifølge artikel 51 skal ethvert industrialiseret importerende medlem sikre eksporterende medlemslande adgang til sit marked i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomstens tillæg A. I det nævnte tillæg har importlandene: Canada, Finland, Japan, New Zealand, Schweiz, Storbritannien og Sverige påtaget sig forpligtelser med hensyn til minimumsimport eller produktionsbegrænsning.

Lagre.

Artiklerne 52 og 53 giver regler for størrelsen af eksportlandenes maksimum- og minimumlagre. Bestemmelserne indebærer dels en regulering af eksportlandenes produktion, dels en sikring af dækning af importlandenes importbehov.

Forbrugsfremmende foranstaltninger.

Artikel 55 indeholder bestemmelser om iværksættelse af foranstaltninger til fremme af sukkerforbruget og til fjernelse af eventuelle hindringer for dettes vækst. Medlemmerne skal således tage hensyn til de virkninger, som told, indenlandske skatter og fiskale afgifter samt kvantitative eller andre kontrolforanstaltninger medfører for sukkerforbruget. Der nedsættes et udvalg til at undersøge bl. a. indflydelsen på sukkerforbruget af anvendelsen af enhver form for sukkererstatninger, herunder syntetiske sødemidler.